

ที่ อส ๐๐๐๓(พก๑)/๒๗๖๗

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๒๒๘๙๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้วมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๓ ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “บุคคลในครอบครัว” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมียกเว้นให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามข้อสังเกตในส่วนที่ระบุไว้ว่า “ผู้ที่มีหรือเคยมีความสัมพันธ์ฉันคู่สมรส คู่รักที่แสดงออกต่อบุคคลทั่วไปหรือที่มีความผูกพันลึกซึ้งทางจิตใจต่อกัน” เห็นว่า บุคคลดังกล่าวไม่ได้มีสถานะทางครอบครัวตามกฎหมาย หรือสิทธิอย่างใด ๆ ที่จะต้องได้รับประโยชน์ตามกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากบางกรณีผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงดังกล่าวไม่ประสงค์ที่จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับคู่สมรสเดิมอีกต่อไป การที่ให้ผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงดังกล่าวมารื้อฟื้นหรือให้การถึงรายละเอียดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานะการสมรสเดิม หรือความสัมพันธ์เดิมนั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินชีวิตกับคู่สมรสใหม่ นอกจากนี้ในบางกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงนั้นเป็นความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงหรือผิดศีลธรรมและไม่สามารถที่จะยอมรับให้กลับมาอยู่ร่วมกันอีกได้ เช่น การข่มขืน การพยายามฆ่า เป็นต้น จึงควรมีมาตรการที่จะไม่ให้บุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้รับประโยชน์จากการเป็นบุคคลในครอบครัวตามนิยามของกฎหมายฉบับนี้ นอกจากนี้ถ้อยคำตามบทนิยามดังกล่าวยังไม่มีความชัดเจนอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความได้

ร่างมาตรา ๓ การกำหนดนิยามคำว่า “ความรุนแรงในครอบครัว” ได้ระบุให้การคุกคามทางเพศเป็นลักษณะการกระทำความรุนแรงในครอบครัวด้วย ซึ่งการคุกคามทางเพศเป็นลักษณะการกระทำที่เฉพาะเจาะจงและยังเป็นประเด็นว่าการกระทำลักษณะอย่างไรเป็นการคุกคามทางเพศ จึงควรกำหนดนิยามลักษณะความผิดคุกคามทางเพศไว้ชัดเจนต่างหาก หรือหากมีการระบุบัญญัติการคุกคามทางเพศไว้แล้วในกฎหมายอื่น ร่างกฎหมายนี้ก็ควรบัญญัติอ้างอิงไว้ให้เป็นการเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันไว้

นอกจากนี้ในนิยามความรุนแรงในครอบครัว ควรให้มีขอบข่ายไปถึงการกระทำที่อาจถึงแก่ชีวิตด้วย และในร่างมาตรา ๓ (๔) บุคคลที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครอบครัวเดียวกันถูกระทำความรุนแรงนั้นอาจเป็นความรุนแรงที่กระทำการดำรงชีวิตหรือเศรษฐกิจ เช่น การงดจ่ายเงินสำหรับค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิต

๒. ร่างมาตรา ๔ ...

๒. ร่างมาตรา ๔ ที่มีการเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า “...หรือ คณะผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง” นั้น การกำหนดเป็นคณะบุคคลอาจทำให้การใช้อำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายนี้มีความยากและไม่คล่องตัว เนื่องจากในหลายกรณีความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องเร่งด่วนฉุกเฉิน ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือในทันที การกำหนดเป็นลักษณะตัวบุคคลตามตำแหน่งจึงมีความเหมาะสมกว่า

๓. ร่างมาตรา ๕ ในวรรคสี่ที่ระบุว่า “ให้ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบเลือนความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ หรือมาตรา ๓๙๑ ด้วย ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้”

การกำหนดในวรรคสี่ดังกล่าวนี้ อาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการแก้ไขตามที่ปรากฏหลักการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และหลักฐานการรับฟังความคิดเห็นซึ่งมุ่งประสงค์ให้มีการลดหรือระงับยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุมพล พันธุ์สัมฤทธิ์)
รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย ๑

โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dlaw1@ago.go.th